

hvis fru Kirsten Jacobsen kunne uddybe, hvad det er, der blev givet væk.

Jeg opfatter det sådan, at færingerne har mulighed for at arrangere udvindingen og under søge, om der er olie. Men jeg opfatter det bestemt ikke sådan – og det håber jeg heller ikke regeringen gør – at Danmark har afskrevet de indtægter, der måtte komme fra olien, og jeg kan tilføje, at grunden til, at vi har valgt at tage det med i vores vedtagelsesforslag, netop er, at vi vil sikre os, at det ikke går i glemmebogen, men at regeringen husker på, at aftalen i 1992 betød, at Danmark skal have andel i olie-indtægterne.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg kunne forstå, at fru Kirsten Jacobsen synes, at det var uklogt med den korte overgangsordning på 3-4 år, som statsministeren nævnte i sin redegørelse, og som Det Radikale Venstre er fuldstændig enig i.

Fru Kirsten Jacobsen mente, at det vil være det samme som at skræmme færingerne til at sige nej ved en folkeafstemning. Men fru Kirsten Jacobsen kan da ikke mene alvorligt, at man skal lade være med at nævne omkostningerne ved en løsrivelse, blot for at få færingerne til at stemme ja, og at de så først bagefter opdager, hvad det koster? Jeg vil gerne have, at fru Kirsten Jacobsen giver klart udtryk for, at det ikke er det, der er meningen, for det ville dog være det værste vælgerbedrag, man overhovedet kunne forestille sig.

(Kort bemærkning).

Óli Breckmann (KF):

Fru Kirsten Jacobsens evne til at overraske, også positivt, holder aldrig op med at skabe beundring, i hvert fald hos mig.

Jeg vil prøve at gentage det, fru Kirsten Jacobsen sagde så klogt, nemlig vigtigheden af, at regeringen imødekommer landsstyrets forslag så langt som muligt, netop fordi vi har brug for et så stort og så overbevisende ja, et flertal for traktaten, som det overhovedet kan lade sig gøre, når den kommer til folkeafstemning. Der er ikke noget problem med flertallet i Lagtinget. Her har vi i hvert fald hidtil haft 19 medlemmer, måske 18, som står fast bag landsstyret som et sikkert flertal. Men det, som er meget vigtigt, er, at jaf flertallet i befolkningen ved afstemningen bliver så langt over de 60 pct.

som overhovedet muligt, og det kan regeringen og næsten kun regeringen hjælpe os med.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FRI):

Til hr. Skaarup vil jeg blot sige, at vi husker jo alle den tidligere regerings 10-års jubilæum, og hvordan det hele fandt sted. Hvis statsminister Poul Nyrup Rasmussen er i stand til at fortælle os, at der er en musefældeklausul, hvorefter vi har andel i de oliepenge, der eventuelt måtte komme, tror jeg, at der bliver mere revolution på Færøerne imod statsministeren, end der har været tidligere, og i hvert fald vil de, der sidder her og kigger herved, næsten falde ud over gelænderne. Vi kan da bede statsministeren om at besvare spørgsmålet, men jeg tror godt, jeg kender svaret.

Til fru Elisabeth Arnold vil jeg sige: Ja, naturligvis. Det har fru Elisabeth Arnold misforstået. Selvfølgelig skal færingerne kende omkostningerne, når de stemmer, og det er også derfor, vi i vores forslag til vedtagelse siger, at regeringen skal komme med et nyt tilbud, som har mulighed for at skabe et ja ved en folkeafstemning på Færøerne, så man ikke stemmer nej af bare skræk. Det er det, som er konsekvensen i dag, og derfor siger jeg også, det er af politiske grunde.

Det hjælper jo ikke noget, at vi i Danmark synes, det er en rimelig og fornuftig overgangsperiode, som de såmænd godt kan klare, hvis det medfører, at der bliver sagt nej på Færøerne, for så er konsekvensen, at de danske skatteydere skal betale i al evig fremtid. Men hvis man ikke har det ønske, er det jo bedre at få pengene over en lidt længere årrække end ikke at få nogen overhovedet, så færingerne dermed kan få den selvstændighed, de ønsker.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg vil gerne have fru Kirsten Jacobsen til at gå rigtig til biddet. Hvad menes der med det med skåltalerne? Er det således, at den danske befolkning – vi kan lige så godt sige det ligeud – ikke på noget som helst tidspunkt får andel i disse oliepenge? Man må jo regne med, at hvis der skal startes en olieproduktion, tager det mange år, før olien kan produceres, og med den 3- til 4-årige økonomiske afviklingsperiode, som statsministeren nævnte, får vi jo aldrig andel i de oliepenge, for olien bliver ikke produ-